

Drukarnia Literacka w Krakowie.

Przed
Bez o
Z odr
Z prz
Zagra
20
Ac
ul. V
Telefon nr. 400.402.
Adres Administracji:
Ul. Wielopole L. 1.
Telefon Nr. 1572, 3542 i 1198.
Nr. czeku PKO. 400.402.

KRAKÓW
P. T.
Biblioteka Jagiellońska

Egz. obowiązkowy.

A REFORMA

wychodzi codziennie o godzinie 2 po południu

Ceny ogłoszeń
za 1 wiersz milimetryowy:

Zwykłe 15 gr.
Nadesłane 35 „
Po kronice 45 „
Na I-szej stronie 50 „
Drobne od słowa 7 „

Układ tabelaryczny
o 50o/o droższy.

Załączniki wedle umowy.
Wyłączne zastępstwo
na zachodnią Europę:

M. DUKES, Następcy
WIEN I. — Wollzeile 16.

Małopolska Wschodnia wobec wyborów.

Kraków, 17 stycznia.

Z pośród wszystkich problemów, które obecna kampanja wyborcza stawia na porządku dziennym, na pierwsze miejsce wybija się zagadnienie wyniku wyborów w Małopolsce Wschodniej. — Składa się na to wiele różnych okoliczności. Małopolska stanowi nie tylko najcenniejszą ale i politycznie najtrudniejszą część naszych kresów wschodnich. Kwestja narodowościowa na jej obszarze przedstawia nasilenie najwyższe, komplikacje największe, znaczenie najbardziej zasadnicze.

Dla całej naszej polityki narodowościowej, więc także dla całej przyszłości państwa, o ile zależy ona od wyboru i konsekwentnego stosowania właściwych metod tej polityki, tu właśnie na terenie Małopolski Wschodniej leżą zagadnienia zasadnicze. Tu musi też znajdować się laboratorium główne tej polityki narodowościowej, która wprawdzie jeszcze się nie zaczęła, ale która musi się kiedyś ostatecznie zacząć, jeżeli nasz organizm państwowy nie ma być obarezony zarodkiem ciężkiej, chronicznej, w danych okolicznościach bardzo niebezpiecznej choroby.

Małopolska Wschodnia dotąd żyje w tym duchu politycznym, który wytworzył się pod wpływem wojny polsko-ukraińskiej na jej terenie stoczony i sposobu jej zakończenia. Wybory w roku 1922 nie przezwyciężyły tego ducha, ponieważ Ukraińcy, kierowani przez swoich polityków na emigracji, sami pragnęli tego ducha utrzymać, stojąc u parcie na stanowisku, że władza polska na tej ziemi jest tylko „wojskową okupacją”. Bawiący na emigracji ówczesni wodzowie polityczni Ukraińców rzucili hasło bojkotu wyborów sejmowych, uważając, że udział ludności ruskiej w tych wyborach byłby z jej strony legalizowaniem owej „okupacji polskiej”. Rachuby polityków ukraińskich płynęły z właściwej wszelkiej polityce emigracyjnej romantyki i opierały się na dostatecznie naiwnem pojmowaniu natury różnych postanowień międzynarodowych i ich praktycznego znaczenia.

Dzisiaj stosunki pod tym względem zmieniły się radykalnie. Polityczne kierownictwo Ukraińców nie znajduje się już na emigracji. Ogół ruski w Małopolsce Wschodniej jeżeli nie pogodził się z państwowością polską uczuciowo, to w każdym razie musiał uznać ją za fakt realny, do którego w taki czy inny sposób również realnie potrzeba się ustosunkować. Ogół ten uznaje dzisiaj jednomyślnie za ciężki błąd poprzedni swój stosunek negatywny do państwa, w szczególności do Sejmu i pragnie teraz ten błąd naprawić przez możliwie najintensywniejsze wyzyskanie swych praw wyborczych przy obecnych wyborach sejmowych.

Dzięki bojkotowi ukraińskiemu poprzednich wyborów dały one w Małopolsce Wschodniej rezultaty dla polskości wyjątkowo pomyślne. Z wyjątkiem pięciu mandatów, które otrzymała grupa ugodowców ruskich z ks. Ilkowem na czele, wszystkie inne mandaty, w normalnych stosunkach mające przypaść ludności ruskiej, stały się łatwą zdobyczą kilku stronnictw polskich, szczególnie narodowej demokracji i ludowców wówczas jeszcze nie rozbitych, tudzież sjonistów po miastach i miasteczkach. Wynikłe stąd znaczne wzmocnienie liczebne polskiej reprezentacji sejmowej przy równoczesnem osłabieniu liczebnem a jeszcze bardziej jakościowem ruskiej (nieobecność w Sejmie najdoswiadczeńszych i najwytrawniejszych taktyków i parlamentarzystów ruskich) wywołało pewne przesunięcie w ogólnej perspektywie naszych zagadnień narodowościowych i kresowych. Małopolska Wschodnia, będąca z natury rzeczy najgorętszym terenem na naszych kresach wschodnich, widziana przez pryzmat stosunków sejmowych, wydawała się przeciwieństwem krajem najspokojniejszym, daleko ustępującym pod względem liczby i trudności zagadnień wewnętrzno-politycznych północno-wschodniej części naszych kresów z ich początkującym ruchem białoruskim.

Obecne wybory niewątpliwie zmieniają tę perspektywę i wysuną zagadnienia

Małopolski Wschodniej na czoło problemów naszej polityki narodowościowej. Z tego też względu tok kampanji wyborczej w Małopolsce Wschodniej zasługuje na szczególniej baczną uwagę całego politycznie myślącego ogółu polskiego.

Wskutek tego, że blok mniejszości narodowych przy tych wyborach albo całkiem nie dojdzie do skutku albo pojawi się w ostatniej chwili w postaci znacznie w porównaniu z dotychczasową okrojonej, staje się nieaktualną możliwością, że parlamentarzysty ukraińscy z Małopolski Wschodniej obejmą kierownictwo taktyczne i przewodnictwo nad całą mniejszościową reprezentacją w Sejmie. Możliwość ta z punktu widzenia polskiej polityki niekorzystna została zredukowana przez rozwój stosunków bardzo znacznie. Jeżeli takie kierownictwo nad mniejszościami politycy rusey w Sejmie zdobyć by nawet kiedykolwiek mogli, to w każdym razie nie będzie ono na nich czekało niejako gotowe, lecz będzie musiało być dopiero żmudnie zdobywane i wypracowywane.

Także i na terenie samej Małopolski Wschodniej nie wystąpiła na jaw solidarność narodowa ruska tak silnie, jak się z tem do tej pory liczone. Tamtejszy ogół ruski rozpada się obecnie na trzy obozy (partij różnych nazw i odcieni znacznie więcej) różniące się między sobą ideologją polityczną zarówno jak socjalną. Najsilniejszym z tych obozów jest t. zw. „Undo” czyli federacja stronnictw ukraińsko-narodowych, formacja skrajnie nacjonalistyczna, pod względem socjalnym, wyjawszys niektóre zagadnienia polityki agrarnej, na ogół umiarkowana. Drugie miejsce pod względem liczebności i siły organizacyjnej zajmuje obóz stronnictw socjalnie radykalnych, które jednak zwartego skupienia nie tworzą. Należy tu t. zw. „Selroba” czyli radykalna partja agrarna, ukraińska partja socjal-demokratyczna, słaba i bez znaczenia, wreszcie ukraińska partja socjalno-radykalna posiadająca w kilku zaledwie okręgach wyborczych silniejsze kadry zwolenników. Jeżeli obóz „Undo” i ten obóz stronnictw radykalnych uznamy za centrum, to na skrajnej jego lewicy znajdzie się pozostająca dotąd w konspiracji integralnie

LYOŃSKIE TARGI MIĘDZYKRAJOWE

5—18 marca 1928

Sprzedawcy z 20 państw.
Kupujący 47 narodowości.

Załadajcie przed 1 lutym bezpłatnej stałej karty wstępu. — Zamówcie mieszkania. — Adresować: Foire de Lyon, Service „Publ.” Hotel de Ville, LYON.

komunistyczna partja ukraińska czyli t. zw. „Kapezu”, na równie zaś skrajnej prawicy t. zw. „Uns” (Ukraińskiej narodnyj sojuz) utworzony na zrębie znanych ze starego Sejmu „chliborobów” Ilkowa jako organizacja ukraińska, oświadczająca się za rządem polskim na zasadach oczywiście wydatnej wzajemności.

Dla ścisłości obrazu dodać potrzeba, że w ostatnich czasach zaczęli rozwijać pewną aktywność starzy t. zw. „moskalofile” czyli wyznawcy jednoci narodowo-kulturalnej wszystkich Rusinów z Rosjanami, tudzież głośny przed wojną organizator włościańskich związków gimnastycznych - wojskowych zwanych „Sieczami” — dr Kirylio Trylowski, który po długoletniej emigracji wróciwszy niedawno do kraju, rozpoczął jakąś akcję polityczną na swoim dawnym głównym terenie działania t. j. w Huculszczyźnie i na Pokuciu. Ale ani akcja

HILDA STEIN.

Nocna służba

Tłom. z niemieckiego H. J.

Jak doniosły dzienniki, pewna młoda mężatka w Wiedniu, zastrzeliła swojego męża z tego powodu, że musiał bez żadnej zmiany pełnić służbę nocną. Na tem tle powstał niniejszy obrazek, który podajemy w tłumaczeniu.

Teraz oto złożył na mojem czole przelotny pocałunek, jak każdego wieczora i wybiegł pospiesznie. Z ostatnim kęsem w ustach. Nie spostrzegł nawet, jak dobrą kolację mu przygotowałam. Jeszcze podczas zucia wdziawał płaszcz, a pocałunek jego był wilgotny od piwa, które wlał w siebie. Tak sobie, jakby z obowiązku dotknęły mnie jego wargi. Myślami był już dawno w fabryce.

Przeklęta służba nocna. A w dodatku — powiada on — mamy się cieszyć z tego zarobku. Czyż nie może oglądać się za czem innym? We dnie musi spać! Jakgdyby mój zarobek nie wystarczał na pewien czas. Wtedy mógłby iść na poszukiwanie. Ale nie — on nie chce być na utrzymaniu żony. Czy możliwym jest coś podobnego w małżeństwie? Czy też on nie jest poprostu za wygodny?

Co to wogóle za małżeństwo?! Gdy ja wstaję rzeźwa i wyspana, on wraca do domu. Znużony, niewyspany, w złym humorze. Kładzie się na łóżku i śpi — śpi i chrapi! A ja siedzę przy maszynie i oglądam jego otwarte usta i ścierniska na twarzy. Jak długo trwa to już?... Rok? A co było

poprzednio? Głód i długi. Niezaprzeczenie była to straszna męczarnia. Strach przed egzekutorem i przed zabraniem tych kilku gratów. A ja ciągle przy maszynie. Pracowałam szalenie. Czasami było mi tego zawiele i przeklinałam dzień, w którym go poślubiłam. Ale czy nie było niekiedy przepięknie? Jakże radowaliśmy się, kiedy przyszedł pieniądz i można było to i owo zapłacić. Jakże on był czuły, jak mnie ściszał i całował. Nie takie przelotne muśnięcie po czole. Ach nie — całkiem inaczej było wtedy.

A teraz?... On teraz nawet nie widzi, gdy mamy co innego, niż kartotke ze słoniną. Popyka na gwałt jedzenie ażeby się nie spóźnić. Z łóżka do stołu — od stołu do płaszcza i jądza. Gdybym była wiedziała, że będzie tak źle, nie byłabym mu doradzała, ażeby się zgłosił na ów inserat. Warta nocna w fabryce! Nie wyglądało to tak strasznie. A teraz? Czy jestem jeszcze jego żoną? Czy on wogóle wie, że ma żonę? Młodą kobietę, która kocha życie i pieczęzoły. Wtedy — wtedy byłam mu wszystkim. Mawiał wtedy, że dopiero przemennie stał się mężczyzną i brał mnie w objęcia. Jakże długo spoczywałam nieraz w jego ramionach. A ile teraz nocy minęło podobnie, jak dzisiejsza! Nocy, w których bezustanku obracam się na łóżku Marze, tęsknię i zrywam się, gdy się nieszporuszy.

Oczywiście mogłabym sprzeniewierzyć mu się i wpuścić kochanka do pomieszkania, które on właśnie opuścił. Ale on taki bezbronny wobec tego A ja — ja kocham go. Ciągle jeszcze kocham go. A czy on mnie kocha? Jeszcze? Nie wiem. Tak mi się wydaje, jakgdyby mieszkał u mnie za czynszem. Zapomniał co to miłość. Stał się nocną maszyną wartowni-

czą. Wcale mnie już nie potrzebuje. Ani mnie, ani mojej miłości. Przeciwnie — odręca mnie. Jestem dla niego uciążliwa. — Pozwól mi spać, jestem znużony, jak bydło — oto co słysz, gdy biegnę naprzeciw niego. — Czy nie widzisz, jak mi potrzebny jest sen? — oto co mówię, gdy pełna tęsknoty obejmuję go ramionami. I odsuwa mnie od siebie. Czasami bywa porządnie zły. I nawet we śnie zmarszczki pozostają na jego czole. Nie mogę na niego patrzeć, bo mu to zawadza. Wtedy rzuca się i mruży brzydkie słowa.

Jakże my się radowali w pierwszych tygodniach, gdy przynosił pieniądze do domu! Jakże przeklinam teraz tę pracę która mi go zabrała! Gdyby przynajmniej był poza domem. Gdybym go tutaj nie widziała ciągle leżącego. Leżeć, spać i... chrapać. Może nie byłoby tak źle, gdyby nie chrapał. Możemy się postarać o przyjaciele. Mężczyźni, którzyby umiał odcenić moją młodość. Który pracuje w dzień, a pięci w nocy. Jak chętnie pracowałabym dla niego. Dopóki by palce wytrzymały. O ile byłoby pięknie, gdybyśmy jeszcze tonęli w długach, gdyby egzekutor sądowy ciągle do nas przychodził.

...Teraz niebo rozjaśnia się i dzień się zaczyna. Za kilka godzin usłyszę jego kroki na schodach. Jego znużony chód. A potem wsunie się i zerwie z siebie płaszcz, który podniosę i powieszę. A gdy się odwróć, on już leży w łóżku i jest nieobecny. I wtedy jego szczęki roztwierają się, a ja muszę powstrzymać się. Jak wstrętny jest taki zaniedbany mężczyzna! I ja kochałam.

Czyja go już nie kocham? Może mi brak wogóle samej miłości... może... nie... z pewnością. To już nie jest miłość, gdy serce drży.

Ja drzę, słysząc jego kroki, ale ze zgrozy, że on znowu jak mruk przejdzie obok mnie. Gotuję dla niego dobre rzeczy, ale tylko dlatego, że i ja pragnę odmiany. Troszczę się o niego tylko z przyzwyczajenia! Pragnę utulić się w jego ramionach, gdyż mam taką wielką — wielką tęsknotę.

Były dnie, kiedy klęczałam przy jego łóżku i błagałam go, ażeby się obudził. I wtedy widziałam coraz bardziej, jaki on jest brzydki, odstrasząco brzydki. Staje się coraz brzydszy. Jego zaniedbana broda sterczy przedemną. Jego odzież cuchnie zepsutem powietrzem fabryki. Jego oczy, niebieskie oczy, które tak kochałam — tych oczu już nie widzę. Może są także mętne, bo nie widzą dnia? Z pewnością tak. Wyblakły jak on cały. Cień jego samego — straszący cień. Czuję odrazę na widok jego otwartych ust, wydających charczące dźwięki. Trzęsę się na widok jego wilgotnych, brudnych rąk, które leżą na kółdrze. Krzyczałabym o pomoc, gdyby mnie chciał dzisiaj dotknąć. Groza mnie ogarnia na tę myśl.

Gdyby już nigdy nie wrócił. Gdyby go fabryka pochłonęła. Myślę sobie czasami, że teraz oto przynoszą jego... zwłoki. Boże daj, ażeby zginął! Oddaj mi moje marzenia! Oddaj mi moją miłość. Bo teraz — nienawidzę go! Nienawidzę z całego serca! Po trzykroć nienawidzę!

Teraz jest rano i słyszę jego włokące się kroki na schodach.

Do czego potrzebny mu rewolwer, poco go kupił?

Teraz stoi pod drzwiami... Zaraz wejdzie... Szary i mętny, jak moje życie... Nie wejdzie tutaj! Musi tam pozostać.

kierunku ustabilizowania stosunków oraz ogólnej poprawy sytuacji tego przemysłu. Jakkolwiek bowiem przejściowa konjunktura eksportowa, która powstała z końcem r. 1926 nie utrzymała się w ciągu roku ubiegłego, wywóz żelaza polskiego zagranicę począł dość szybko spadać, to jednak strata ta skompensowana została ze znaczną nadwyżką przez zbył na rynkach krajowych, który wzrasta stale w związku ze zwiększoną siłą konsumcyjną ludności i znacznym wygłodzeniem rynków szczególnie odnośnie do wszelkich produktów żelaznych, których konsumpcja w Polsce wykazywała dotychczas niezwykle małe cyfry. Jednakże nawet w dziedzinie eksportu są do zaznaczenia pewne postępy. I tak zwiększył się wywóz szyn kolejowych do Jugosławii na podstawie umowy kompensacyjnej oraz wzrósł t. zw. obrót uszlachetniający, polegający na przywozie z zagranicy półwytworów i na powrotnym wywozie z Polski gotowych wytworów walcowanych.

Równocześnie doniosłe są sukcesy osiągnięte przez polski przemysł hutniczy na polu postępu technicznego. Tak więc w pierwszym rzędzie w ciągu ub. r. uruchomiono 5 wielkich pieców, a to 3 na Śląsku i 2 w okręgu radomskim. Równocześnie dążności do zwiększenia wydajności wielkich pieców uwiecznione zostały sukcesem i tak, dwóm największym koncernom śląskim udało się podnieść wytop surówki do 250 ton na dobę z jednego pieca dzięki ulepszeniom w koksarniach, a w przyszłości możliwości w tym kierunku są jeszcze większe, tak że można spodziewać się dojsca do 350 ton surówki na dobę z jednego wielkiego pieca. Oczywiście pociąga to za sobą zmniejszenie kosztów wytwórczości i ogólne uzyskanie oszczędności, a przez to podniesienie rentowności produkcji. Jak już zaznaczyliśmy, sukces ten zawdzięczać należy jedynie ulepszeniu jakości koksu, co jest obecnie możliwe jedynie w hutach śląskich, posiadających własne koksownie, które winny wprowadzić u siebie również huty b. Kongresówki, którym opłaciłoby się to z szeregu względów.

W dziedzinie postępu technicznego osiągnięto dalej znaczne postępy w racjonalizacji gospodarki cieplnej, oraz odpowiedniego mieszania rud żelaznych. Poza to w całym szeregu hut wprowadzono nowe działy dalej posuniętej obróbki i pracowano nad podniesieniem sprawności wszelkiego rodzaju urządzeń mechanicznych.

W przemyśle stalowym mamy w r. ub. do czynienia ze znacznym wzmoczeniem produkcji, szereg przedsiębiorstw rozszerza stalownie. W dziale wyrobów walcowanych nie było poważniejszych zmian, poza ruchem koncentracyjnym przedsiębiorstw, co oczywiście za sobą musi pociągnąć także racjonalizację postępowania przemysłowego. Uruchomiono w r. ub. nowoczesnie urządzone walcownie żelaza łobnowe i drutu w zakładach gwarectwa Hr. Renard.

RYNEK ŻELAZA. W hutnictwie żelaznym narazie zbyt mały. Walcownie, blachownie i inne działy pracują przeważnie na skład. — Eksport naszych hut utrudniony jest wprawdzie wskutek konkurencji przemysłu innych państw, jednakże utrzymuje się dzięki dobroci towaru i niskim cenom na należytych poziomach. Syndykat polskich hut żelaznych notuje za tonnę franco huta: żelazo sztabowe cena za sadnicza — 350 zł., żelazo formowe do Nr. 24 włącznie 350 zł., Nr. 26 i ponad — 390, taśmówka na gorąco walcowana 422.50, żelazo uniwersalne 390 zł. Notują franco wagon stacja załadowana w złotych: surówka „Starchowicka“ Nr. 2 — 190, Nr. 1 — 200. Nr. 0 franco wagon huta 210, surówka odlewnicza „Staporków“ Nr. 1 — 220, Nr. 2 — 215, Nr. 3 — 210, złom żeliwny (fragment lany, zagraniczny) 185, żelazo handlowe krajowe 350 plus 2 proc., bednarka gorąco walcowana 422.5, plus 2 proc., walcówka 397.00, blacha (cena zasadnicza) gruba na 5 mm i wyżej 432.5 plus 2 proc., cienka do 5 mm. 525 plus 2 proc.

EKSPORT MASŁA I JAJ W ROKU 1927. W okresie od stycznia do listopada w r. ub. wywieziono z Polski 6.883 ton masła, wartości 21.284.000 fr. złotych, oraz 64.351 ton jaj, wartości 94.652.000 fr. złotych. W analogicznym okresie czasu w r. 1926 wywieziono: masła 5.396 ton, wartości 12.835.000 fr. złotych, jaj 56.464 tony, wartości 71.297.000 fr. złotych.

PRASA NIEMIECKA O WALORYZACJI CEŁ POLSKICH. Komentując głosy prasy polskiej dotyczące podjęcia rokowań handlowych polsko-niemieckich „Vossische Zeitung“ oświadcza: Niezbyt jasne sformułowanie sprawy waloryzacji cel oznacza zapewne, że ogólna podwyżka cel do poziomu dawnej wartości w złocie zółtego t. zw. o 72 proc. mniej więcej, jest rzeczą zdecydowaną. Ponieważ takie przerahowanie polskiej taryfy celnej dotknie równomiernie nie tylko Niemcy, lecz także wszystkich innych kontrahentów traktatów wchodzących w skład przelanych zaproszeń dnia 31 stycznia br. o godzinie 4 popołudniu, w biurze WP. Dr. Stanisława Wisłockiego w Krakowie, ul. Kanonicza 16. — Porządek jak w zaproszeniach. Kraków, dnia 13 stycznia 1928 r.

Krakowski Przemysł Kawowy „Mokka“ Spółka z ogr. odpowiedzialnością
Dr. Henryk Hollaender Henryk Reich

Ze sportu.

Mistrzostwa narciarskie Czechosłowacji Wende (H. D. W.) mistrzem.

Praga, 10 stycznia. W niedzielę odbył się, jako ostatnia konkurencja w zawodach narciarskich o mistrzostwo Czechosłowacji konkurs skoków na skoczni w Pucetevnie. Osiągnięte wyniki nie przedstawiają się imponująco. Przypisać to jednak należy złym warunkom atmosferycznym, a zwłaszcza silnemu wiatrowi, który przeszkadzał długim skokom.

Szczegółowe wyniki przedstawiają się następująco: w klasie I. pierwsze miejsce zajął Wende (H. D. W.) ze skokami 27, 38 i pół, 28 metr., drugi Bim (Svaz) 24, 35, 35 i pół, trzecie Vondrak (Svaz) 25, 30 i pół, 32 i pół; w klasie II. pierwsze Glaser (H. D. W.) 23, 33, 27 i pół m. W biegu kombinowanym t. j. w biegu na 18 km i konkursie skoków pierwsze miejsce zajął Wende; 2) Dick; 3) Buchberger; 4) Bim; 5) Burkert. Mistrzostwo Czechosłowacji na rok 1928 zdobył wobec tego b. mistrz Polski Wende.

WALNE ZGROMADZENIE KRAKOWSKIEGO ZWIĄZKU LEKKOATLETYCZNEGO odbyło się w dn. 15 b. m. w Krakowie przy udziale delegatów klubów Wisła, Cracovia, Juratka, AZS, Makkami i Legii, przyciemni dwa ostatnie wobec nieregulowania należyłości finansowych względem Związku rozporządzały jedynie głosem doradczym. Ze sprawozdania ust. zarządu wynika, iż kluby krakowskie zajmowały się w ubiegłym roku niezbyt intensywnie lekką atletyką, co wyrażało się w niezbyt wielkiej staranności koło organizacji zawodników, jakoteż dbania o udział lekkoatletów w zawodach. Po przyjęciu sprawozdania ust. zarządu i udzieleniu mu absolutorium wybrał nowy zarząd w nast. składzie: prezes major Engel, członkowie: pp. Isenberżanka, inz. Lasiński, kpt. Brączkiewicz, kpt. Kwiatkowski, mag. Natanson, Choczner, Trnka, Kleinberg, Jarosz.

WALNE ZGROMADZENIE KOLEGIUM SĘDZIÓW K. O. Z. L. A. odbędzie się w Krakowie w niedzielę 22 stycznia o godz. 9.30 przed poł. w lokalu T. S. Wisła, Długa 5. Porządek dzienny: 1) Odczytanie protok. z ost. Walnego Zgromadzenia. 2) Sprawozdanie Zarządu za rok ubiegły. 3) Wybory Zarządu oraz delegatów do K. O. Z. L. A. 4) Wnioski i interpelacje. W razie braku kompletu odbędzie się następnego Walnego Zgromadzenie o godz. 10 przedp. bez względu na ilość obecnych.

MAŁY RAJD NARCIARSKI BARANIA GÓRA-RÓWNICA. Kolo Narciarskie Oddz. Polskiego Twa Tatrzańskie w Katowicach, dysponując dwoma schroniskami, jednym na Baraniej Górze (1214 m.), drugim zaś na Równicy (883 m.) ustanowiło trasę t. zw. małego rajdu narciarskiego, łączącą te dwa punkty górskie.

Mały rajd narciarski z kierunku Barania na Równicę, będzie dorocznie powtarzany, aby z latami utrwalił tradycyjny szlak wiążący się jak najściślej z historią narciarstwa w Beskidzie. Dnia 22 b. m. (niedziela) odbędzie się gromadna wędrownka narciarska szlakiem małego rajdu i pierwsze, oficjalne rozpoczęcie ety tego szlaku zimowego, który ma zostać zwyczajowym, t. zw. małym rajdem.

Pod względem krajoznawczym, jakoteż z punktu widzenia zróżnicowania terenowego odpowiedniego dla sportu narciarskiego, tura z Baraniej na Równicę przedstawia się pierwszorzędną, licząc około 30 km. oddalenia.

USTALENIE KOLEJNOŚCI PRZY ROZDZIALE KREDYTÓW NA CELE SPORTOWE. Na ostatnim posiedzeniu zarządu Związku polskich Związków Sportowych w Warszawie przystąpiono do uchwalenia, w jaki sposób należy postępować przy rozdziale kredytów na cele sportowe. Kolejność potrzeb została ustalona następująco: W pierwszym rzędzie idą boiska, place do gier, ogrody ćwiczebne dla dzieci, stadiony, hale gimnastyczne, strzelnice, pływalnie, tory kolarskie i łyżwiarnie itp. Kredyty otrzymywać będą tylko miasta oraz kluby zamożniejsze, które rozpoczęły już inwestycje. Natomiast pozostałe organizacje będą otrzymywać tylko subsydia.

WYŚCIGI AUTOMOBILOWE „TARGA FLORIO“. W dziedzinie samochodowej największe zainteresowanie wzbudza w tej chwili Targa Florio, pierwsze wielkie zawody samochodowe w tym sezonie, które odbędą się w maju na klasycznym torze w Madonie na Sycylii. Już dziś zgłoszone są wozy Mercedesa, Steyera i Bugattiego, który w zeszłym roku uzyskał w tej konkurencji zwycięstwo. Wyścigi

UNIEWAZNIAM zgubione dokumenta wojskowe, unieważnia Aleksander Zurawski. 39
ZGUBIONE dokumenta wojskowe unieważnia Aleksander Zurawski. 39
OGŁASZAJCIE SIĘ w „Nowej Reformie“

NADZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE Firmy Krakowski Przemysł Kawowy „MOKKA“, Spółka z ogr. odp. w Krakowie, Rękawka 32 odbędzie się w ślad przesłanych zaproszeń dnia 31 stycznia br. o godzinie 4 popołudniu, w biurze WP. Dr. Stanisława Wisłockiego w Krakowie, ul. Kanonicza 16. — Porządek jak w zaproszeniach. Kraków, dnia 13 stycznia 1928 r.

Krakowski Przemysł Kawowy „Mokka“ Spółka z ogr. odpowiedzialnością
Dr. Henryk Hollaender Henryk Reich

te są uważane za jedne z najtrudniejszych, albowiem cały dystans trasy jest bardzo kręty i pełen niebezpiecznych wiraży. — Bugatti podejmuje w tym roku walkę o mistrzostwo świata z drużyną fabryczną z wozami nowego typu. Prawdopodobnie będą to trzylitrowki ośmio cylindrowe. W tym roku brali udział tylko amatorowie, jeżdżący na wozach firmy W r. 1928 drużyna fabryczna Bugattiego weźmie udział w „Grand Prix“ Hiszpanii, Niemiec, Anglii i Włoch, a ponadto istnieje projekt udziału w „Grand Prix“ w Indianapolis, najważniejszej konkurencji amerykańskiej w tej dziedzinie.

DZIAŁALNOŚĆ PROPAGANDYSTYCZNA LINDBERGA. Lindbergh, który szybko po swoim słynnym przelocie opuścił Europę, zadowolony z oficjalnymi wizytami w Londynie i Brukseli, zbiera teraz obficie żniwo swego wspaniałego czynu w Ameryce. Zapraszany przez prezydentów poszczególnych amerykańskich republik, odwiedza ich po kolei, propagując przez swe brawurowe loty ideę zbliżenia panamerykańskiego. Ostatnio wstąpił się wspaniałym lotem bez zatrzymania się na dystansie Waszyngton-Meksyk. Słynny jego aparat „Spirit of St. Louis“ uległ ostatnio poważnemu uszkodzeniu przy lądowaniu, wypadek jednak pozostał bez ujemnych skutków dla sławnego pilota. Mniej szczęścia mają inni słynni, a szczególnie słynny „poczmistrz powietrzny“ — jak go w Anglii nazywają — Alan Cobham. Człowiek ten swymi lotami porządził wszystkie prawie części olbrzymiego imperium brytyjskiego. Podejmując jednak ostatnio wielki lot okrężny, został zmuszony do lądowania na Malcie, gdzie uszkodzenia aparatu zmusiły go do dłuższej przerwy w locie.

Różne wiadomości.

DLACZEGO POLICJA LONDYŃSKA NIE POSIADA BRONI? Na jednej z ostatnich sesji przedsiwziętocyh w angielskiej Izbie gmin poruszona została kwestja uzbrojenia posterunkowych londyńskich. Minister spraw wewnętrznych oparł się jak najenergiczniej wnioskomki zaopatrzenia „Policemanów“ w rewolwery, twierdząc, iż jest to absolutnie bezcelowe, a może być nawet wręcz szkodliwe, gdyż opryszkowie angielscy również operują „golemi rękami“, posługując się, w ostatecznym razie, kuszlzem bokserskim, z którym jednak i jego podwładni są doskonale obznajomieni. Prawodawstwo krajowe jest tak bezlistosne w stosunku do bandytów, napadających zbrojnie na obywateli, że żaden z nich nie chce narazić się na niechybny stryżek. „Jeśli policjanci otrzymają rewolwery, wtedy i rabusie zaopatrzą się w broń, my zaś wolimy mieć do czynienia ze zwykłymi rabusiami, jak dotychczas, aniżeli ze zbrodniarzami, mordercami“ — oświadczył bez ogródek minister.

SKAD POCHODZI BARBARZYŃSKI ZWYCZAJ SKALPOWANIA? Prezydent miasta Chicago przyjął niedawno delegację plemion indiańskich, która zgłosiła protest przeciwko tekstowi historycznych podręczników szkolnych, wpajających w dzieci amerykańskie przekonanie, że skalpowanie wrogów jest wojennym obyczajem czerwonoskórych. W rzeczywistości zaś nie ulega już dzisiaj żadnej kwestji, że inicjatorami tych okrucieństw byli biali przybysze, którzy żądali od Indian przyniesienia owych kwapwanych trofów, jako dowodu, iż nieprzejaciel został istotnie wytopiony. Jeszcze jedna plama na kartach dziejów pierwszej kolonizacji europejskiej!

STATYSTYKA ZAROBKÓW W SZWECJI. Rząd szwedzki przeprowadził statystykę za

rozków pracowników najemnych w Szwecji w roku 1926 Ankieta obięła 3 900 przedsiębiorstw, liczących 280.000 pracujących, w tem 200.000 mężczyzn dorosłych. Obliczono przeciętną zarobków dziennych i akordowych.

Okazało się, że w roku 1926 przeciętny zarobek dorosłego pracownika wyniósł dla całej Szwecji 2.700 koron, a dla Sztokholmu 3.700. Stanowi to, wobec kursu jeszcze 2 40 zł. za koronę szwedzką, na naszą walutę: około 6.500 i około 8 900 zł. na osobę. W stosunku do zarobków w roku 1913 przedstawia to podwyżkę 118 proc., a w stosunku do roku 1925 podwyżkę 2 procent. W porównaniu z wahaniami wskaźnika kosztów utrzymania, który w latach 1924 i 1925 utrzymywał się na poziomie stałym, a w roku 1926 uległ nawet pewnemu obniżeniu, uwidoczniła się w całej pełni, że realna wartość zarobków światła pracy najemnej uległa w Szwecji znacznej poprawie: w stosunku do roku 1913 poprawa ta wynosi ni mniej, jak 28 proc., a w stosunku do r. 1925 też jeszcze 4 procent.

Oto, w jaki sposób podnosi się zagranicą skala zarobków, a zatem i zdolność nabywcza pracownika. A u nas?

RUCH ZAWODOWY W CZECHOSŁOWACJI. Czechosłowacki państwowy urząd statystyczny ogłasza, że na 1 stycznia 1927 roku Czechosłowacja liczyła 13 centrality zawodowych, z których 8 było czeskosłowackich, 4 niemieckich, 1 komunistyczna. Ogólna liczba związków, które należały do tych centrality, wynosiła 509 z 1,671 250 członków. Wobec ogólnej cyfry około 14,000 000 ludności w Czechosłowacji, odsetek powyższy jest bardzo znaczny, o wiele znaczniejszy, niż w wielu innych państwach.

WIELE WAŻY NASZA PLANETA? Na to, niesłuchanie trudne pytanie postanowił dać możliwie dokładną odpowiedź amerykański profesor, Hill. By zdać sobie sprawę, jak dalece skomplikowane jest to zagadnienie, wystarczy powiedzieć, iż uczeni ci pracują w specjalnym laboratorium, wybudowanym na głębokości 20-tu metrów pod ziemią, a to celem odgradzenia niesłuchanie czulych aparatów, wynalezionych przez profesora Hilla, od wszelkich wpływów atmosferycznych, oraz zmian temperatury. Oczywiście, mowa być może o dokładności bardzo względnej, sam bowiem uczonej już z góry dopuszcza ewentualność omyłki, nie przekraczającej wszakże kilkuset miliardów kilogramów, co istotnie jest drobnotką, jeśli wziąć pod uwagę dotychczasowe dane, określające ciężar na 6000... trylionów tonn. By lepiej przytomnić sobie znaczenie tych astronomicznych cyfr, należy przelożyć je na język poglądowego zadania arytmetycznego. Wyobraźmy sobie, że jakimś przedsiębiorstwem poruczono wywieźć dokadś, w zaświaty, całą naszą planetę i że oddano mu do rozporządzenia w tym celu dowolną ilość pociągów, po 100 wagonów każdy, przyczem gwoli pospiechu pociągi te mogą odjeżdżać co sekunda. W tem szalonym tempie prowadząc „przeprowadzkę“, zdolaloby owo przedsiębiorstwo wywieźć w ciągu 100 lat załadownie 1.600 miliardów tonn — ilość wprost śmiesznie mała w porównaniu z wagą ziemi, gdyż ukończyć pracę mogłaby ta firma dopiero po upływie 4000 milionów lat... Tego i Archimedes by się nie podjął.

Odpowiedzialny redaktor:

MICHAŁ KONOPINSKI.

Wydawca:

Spółka Wydawnicza „REFORMA“

Spółka z ogr. odp.

Przewodnik handlowo-informacyjny po Krakowie

Najkorzystniejsze źródła zakupów

Herbata

Herbata z „Rączką“
Juliusz Grosse
Sp. z o. o.
Kraków
Rynek gł. 34

Srebro

SREBRÓ — PLATERY
ARTYKULE kościelne
SUKIENNICZE I.
Magazyn fabryczny
M. JARRA.

Przybory piśmienne

R. ALEKSANDROWICZ
Basztowa 11. Tel. 311 i 4064
Magazyn przyborów biurowych.

Ubezpieczenia

Towarzystwo ubezpieczeń na życie
„FENIKS“
ul. Św. Gertrudy 8, tel. 273.

Reklama

Najtańsza reklama
w „Przewodniku“

Fortepiany

FORTEPIANY
PIANINA
WŁ. BOŁONSKI
Kraków — Pałac Spiski

Gukiernie

P. MAURIZIO
Rynek gł. 38.

Aparaty przy b. fotograf.

Warszawski Skład przyborów fotografic.
Szewska 2. Tel. 1428.

Ogłaszajcie się w Przewodniku „Nowej Reformy“

Wymienione firmy polecamy naszym Czytelnikom.